

07. ned A – 23.2.2020 – Na čem stojí svatost a dokonalost – Lv 19, 1-2.17-18 – 1 Kor 3, 16-23 - Mt 5, 38-48

Při poslechu dnešního prvního čtení vnímáme výzvu k bliženské lásce, k tomu, abychom milovali bližního jako sebe, abychom pro něj chtěli dobro.

Ovšem první čtení nám ukazuje jednu velmi důležitou věc – totiž důvod této bliženské lásky, základ, na kterém tato láska má stát. Nebo i jinak řečeno, je nám tady objasněno, na čem stojí a má stát naše morálka, náš způsob jednání a chování.

Důvodem a základem bliženské lásky, morálky vůbec, nemůže být jen „mrtvý“ předpis, psaný zákon, nebo pocit, že by bylo hezké, kdybychom se k druhým chovali hezky.

Ten důvod a základ nám zaznívá ve větě: *Bud'te svatí, poněvadž já, Hospodin, váš Bůh, jsem svatý!* Ten důvod leží v osobním vztahu k Bohu, v napodobování Boží svatosti a dokonalosti.

Bůh sám je pramenem svatosti, což také znamená, že my si nebudujeme svou vlastní lidskou svatost a dokonalost, ale spíše se otvíráme této Boží svatosti, přijímáme ji s jejími nároky, necháváme se jí řídit, necháváme ji, ať utváří naše postoje a jednání, ať se „vtěluje“, stává skutečností v našich životech, ať se pro nás stává Božím darem.

V podobném duchu jako první čtení nám může promlouvat i dnešní evangelium, kde nás Kristus nabádá: *Vy však bud'te dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.*

Zde ale před nás Kristus klade ještě radikálnější požadavky, když nás vyzývá k lásce dokonce k nepřátelům. Může se to zdát jako velmi náročný a obtížný požadavek a samozřejmě je tomu tak.

Není zrovna snadné prokázat dobro těm, kdo nám ubližují, a nesplatit jim stejnou mincí. Je k tomu potřeba velká síla víry a ochota překonat sám sebe.

Ovšem to úžasné na tom je, že člověk se tím dokonaleji připodobňuje Bohu, a může mít podíl na Boží lásce, která dovede zastavit lavinu zla, ponechat nespravedlivému člověku dveře otevřené k návratu k Bohu, zachránit člověka, který propadl moci zla.

Jsme zváni na tuto náročnou, ale i úžasnou, cestu lásky, na které si nevystačíme vlastními silami či vlastní chytrostí, na které můžeme uspět jedině s Bohem.

Jedině když zakoušíme Boží milosrdenství, odpuštění a dobrotu vůči nám samotným, jedině pak budeme schopní z tohoto vztahu žít a dávat jej pocítit i lidem kolem nás.